

tiver, som den nuværende regering har taget, og som har været med til at øge uligheden, det så er socialministerens holdning skal laves om, fjernes, revideres, sådan at vi kan gå den modsatte vej igen og få bekæmpet uligheden. Det må jo være en indlysende konsekvens af, at socialministeren nu ønsker at bekæmpe ulighed.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Næh, der er ikke tale om nogen ændringer. Det har hele tiden været regeringens mål at sikre en afbalanceret økonomisk og social udvikling, som løfter de svagest stillede, og et samfund uden for store og økonomiske skel. Der er ikke tale om nye ambitioner, og derfor er der heller ikke behov for at ændre på den førte politik. Vi fortsætter simpelt hen den linje, der er lagt.

Vi kan konstatere, at indkomstforskellene har været svagt stigende siden 1994. Set over perioden 2000-2003 har de samlede indkomstforskelle imidlertid været omtrent uændrede. Udviklingen kan næsten udelukkende forklares ved udviklingen i kapitalindkomsten, særlig aktieindkomsten og ejendomspriserne. Derimod har udviklingen i løn- og indkomstoverførsler ikke bidraget væsentligt til at øge indkomstforskelle.

Flere på arbejdsmarkedet og dermed øget velstand er forudsætningen for, at vi har ressourcer til at hjælpe dem med de laveste indkomster og hjælpe de allersvageste grupper. Forudsætningen for en øget velstand er, at det kan betale sig at arbejde.

Kl. 17.20

Målsætningen for regeringens politik har derfor hele tiden været at indrette de forskellige ydelser sådan, at det altid kan betale sig at arbejde. Samtidig er det regeringens politik at sætte målrettet ind for at afhjælpe de forskellige problemer, som de udsatte grupper står over for.

De udsatte grupper hjælper man ikke ud af deres særlige problemer ved blot at forhøje de offentlige ydelser. Tværtimod kan det, som jeg har været inde på mange gange, være med til at fastlåse den enkelte i en passiv tilværelse, så sagen er, at regeringen fortsat vil føre en aktiv social- og beskæftigelsespolitik for at få folk i arbejde i stedet for at fastholde dem på passiv forsørgelse.

Morten Homann (SF):

Jeg kan ikke lade være med at sige, at det kunne være interessant, hvis socialministeren på et tidspunkt kunne give Folketinget tal på, hvordan uligheden har udviklet sig i hele den nuvæ-

rende regeringsperiode i stedet for kun at tage tal fra den spæde begyndelse. Men lad nu det ligge.

Problemet er jo, at der har været en lang række tiltag under den nuværende regering, som beviseligt har øget uligheden. Vi kan nævne skattestoppet på ejendomsværdiskat, vi kan nævne skattelettelserne, vi kan nævne loftet over kontanthjælpen, vi kan nævne starthjælpen.

Det kan godt være, at socialministeren begrunder det med, at den ulighed er god, fordi den skaber mere hensigtsmæssige strukturer i samfundet. Lad nu det være, men det har i hvert fald øget uligheden.

Derfor er spørgsmålet: Hvad ønsker socialministeren at stille op med de politikker, som regeringen har, som øger uligheden, hvis hun vil stå ved sin holdning om, at hun ønsker at bekæmpe den? Hvis man ikke drager nogen konsekvenser af, at socialministeren pludselig ønsker at bekæmpe uligheden, er det jo en gratis omgang. Statsministeren burde vel ret beset ikke have trukket socialministerens udtalelser tilbage, hvis den førte politik står ved magt.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Hr. Morten Homann startede med at bede om nogle tal over en længere periode. Jeg ved ikke, om det var, fordi jeg kom til at svare lidt for hurtigt, så det ikke var helt klart forståeligt, hvad jeg sagde.

Derfor vil jeg gerne lige gentage det. Vi kan konstatere, at indkomstforskellene har været svagt stigende siden 1994. I perioden 2000-2003 har de samlede indkomstforskelle imidlertid været omtrent uændrede. Det er bare for lige at slå fast over for hr. Morten Homann, hvad det egentlig var, jeg oplyste af tal.

Som sagt kan udviklingen, som jeg også tidligere har været inde på, næsten udelukkende forklares ved udviklingen i kapitalindkomsten, det vil sige, at ejendomspriserne også har spillet en rolle.

Jeg har været inde på en række initiativer, som regeringen sætter i værk med hensyn til at hjælpe folk ud af den situation, de måtte være i, ved at sætte fokus på de specifikke sociale problemer, de tumler med, og via de indsatser, vi har gjort over for de økonomisk dårligst stillede.

Jeg synes kun, det er godt, at hr. Morten Homann hjælper med at sætte fokus på de mange forskellige initiativer, der er taget, som jo om noget bidrager til, at både de økonomisk dårligt